



Bernardín Šmíd

## Slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

V piatok bude Slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho - zvyknete hovoriť Božského Srdca Pána, preto sa budeme zamýšľať nad týmto tajomstvom. Má Boh srdce? Vie vôbec Boh, čo je to ľudské srdce a jeho problémy? Vie Boh, ako cíti ľudské srdce? Nieкто odpovie: „Nie, Boh nikdy nebol človekom.“ Ale my vieme, že toto tvrdenie nie je pravdivé. Boh sa stal človekom. Ježiš prijal na seba ľudskú prirodzenosť.

Počul som ráz rozprávať o jednej mladej dievčine, ktorá bola nešťastne zamilovaná. Vo svojom smútku prosila Boha, aby jej pomohol. Keď ju videl jej otec, začal ju podpichovať: „Myslíš, že Pána Boha zaujíma tvoje srdce, myslíš, že naozaj nemá iné starosti?“ Na to dievča rozhorčene zareagovala: „Ak Boha nezaujímajú problémy môjho srdca, tak ani mňa nezaujímajú taký Boh!“ „Možno si niekto naozaj myslí, že Boha nezaujímajú ľudské srdce. Ale keď pozorne čítame Sväté písmo, zistíme, že zo všetkého najviac ho zaujíma práve ľudské srdce.“

Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. Boh pozná problémy ľudského srdca a to z mnohých dôvodov. Pozná ich preto, lebo On stvoril človeka a vie z čoho ho stvoril. On je náš Stvoriteľ a Pán. On vie, aké potreby a aký hlad vložil do ľudského srdca. Výstižne vyjadril túto základnú potrebu ľudského srdca sv. Augustín, ktorý skôr než našiel Boha, vyskúšal všetko možné: „Nespokojné je ľudské srdce, kým nespočinie v Tebe, Bože!“. Ľudské srdce je určené na to, aby cez neho prúdila Božia Láska. Láska Božia sa rozlieva v našich srdciach, skrze Ducha Svätého, ktorý je nám daný.

Boh vie, čo je to ľudské srdce aj preto, že je všetko prenikajúce, všetko si uvedomujeme a so všetkým spolicujeme. Podľa modernej fyziky je základom hmotnej skutočnosti vedomie, mi môžeme doplniť, že je to stvoriteľské Vedomie. Boh nielen svet tvorí vo svojej stvoriteľskej fantázii, ale ho vo svojom Vedomí aj udržuje. Boh si uvedomuje všetko, čo stvoril. Uvedomuje si šťastie aj nešťastie konkrétnych bytostí. A pretože je Láska, je solidárna so všetkým, súcitiť so všetkým. Jeho bytie je Súcit.

Boh vie, čo je to ľudské srdce aj zo svojej „osobnej skúsenosti“ a to z dôvodu svojho Vtelenia. V osobe Ježiša Krista sa tajomne spája Božský a ľudský svet. V jeho Tele a Krvi sa uzatvára Nová zmluva o spojení Boha s človekom. Zmluva o Vtelení a Spáse človeka, skrze prijatie Ježiša Krista. Tajomstvo Ježišovho ľudského srdca je najvýstižnejšie vyjadrené v invocácii: „(Ľudské) srdce Ježišovo so Slovom Božím

podstatne zjednotené!“ V tejto invocácii je naznačené tajomstvo Ježišovho srdca a zároveň cesta pre naše srdce. Tu je naznačené, ako do nás môže prenikat Božia dobrota. Máme sa stále viac a viac zjednocovať so Slovom Božím. V tomto máme napodobňovať Pannu Máriu, ktorá nás učí, ako sa správne postaviť k Božiemu Slovu, s ochotou a vierou: „Staň sa mi podľa Tvojho Slova!“

V liste Židom nachádzame pravdu o tom, že Božie Slovo je živé a účinné. Ide teda o to, dovolíť mu, aby nás zasiahlo a zmenilo. Zázrak premeny nášho srdca spočíva v tom, chciet' to isté ako Boh, chciet' rovnaké, chciet' Boha - Lásku. Ježišovo srdce je ohniskom Božej Lásky. Božská láska vstupuje do jeho ľudského srdca ako Slovo a ako Duch. Je potrebný súhlas so Slovom, aby mohol Duch Svätý spôsobiť zmenu. Ježišovo srdce je vzorom pre naše ľudské srdce, pretože to, čo sa odohrávalo a odohráva v tomto srdci, má a môže sa odohrávať aj v našich srdciach, ak sa plne zjednotíme s Božím Slovom. Sv. Pavol v Liste Rimanom hovorí: „Blízko teba je slovo, v твоjich ústach a v tvojom srdci; totiž slovo viery, ktoré hlásame. Lebo ak svojimi ústami vyznávaš: „Ježiš je Pán!“ A vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený. Lebo srdcom veríme na spravodlivosť a ústami vyznáваме na spásu.“

Dnes, skrze počuté Božie slovo, máme možnosť nahliadnuť do Božského Srdca Pána. Neuvidíme tam žiadne farebné lúče, ani oheň a trnie, ale skrze počuté Slovo, ktoré hovoria o Božích skutkoch, si môžeme a máme uvedomiť veľkosť Lásky, ktorá horí v tomto Srdci. Boha môžeme „vidieť“ cez Jeho Slovo, ktoré je zároveň aj činom.

Pápež Ján Pavol II. v jednej svojej meditácii hovorí: „V Kristovi Boh skutočne prijal“ srdce z mäsa „.. Má teda nielen Božské Srdce, bohaté na milosrdenstvo a odpustenie, ale aj ľudské srdce, schopné všetkých záchvevov citu. Ak by sme na to chceli dôkaz z evanjelia, nebolo by ťažké ho nájsť v dojemnom rozhovore Krista s Petrom po zmŕtvychvstaní: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma?“ Na trojnásobnú otázku Peter trikrát Kristovi odpovedá: „Pane, ty vieš, že ťa mám rád!“ (porov. Jn 21,15-17). Bez ohľadu na špecifický význam tejto pasáže, tak dôležité pre Petrovo poslanie, nikomu nemôže uniknúť krása tohto trojitého opakovania, v ktorom sú naliehavá otázka aj príslušná odpoveď vyjadrené spôsobom známym zo všeobecnej skúsenosti ľudskej lásky.



*Zbav ma, ó Bože, zlého človeka.  
Pred násilníkom chráň!  
Lebo zlé veci v srdci vymýšľa,  
na boj ma vyzýva.  
Jazyk si ostrí ako zmija  
a hadí jed má na perách.*

*Ó Pane, uchovaj ma  
od rúk ničomníka,  
pred násilníkom chráň  
a nedovoľ mi nohy podraziť!  
Ukrytú pascu mi nastavili pyšní  
a krajom cesty rozprestrelí sieť  
a položili osídlo.*

*Hovorím Pánovi: Ty si môj Boh,  
vypočuj, Hospodine,  
moje kvilenie!  
Ó Hospodine, sila mojej spásy!  
V deň zbrojenia  
mi hlavu prikrývaš.  
Ó Bože,  
nesplň žiadosť ničomníkom  
a zruš ich úklad, nech sa nesplní.  
Nech hlavy všetkých,  
čo ma obkľučujú,  
pokryje nešťastie,  
ktoré mne žiadali!  
Nech prší na nich uhlie žeravé!  
Strhni ich do hĺbin,  
nech nevstanú už viac!  
Nech pohltí zem jazyk falošný  
a ničomníka nešťastie nech stíha!*

*Viem, že Pán  
rozhodne spor úbohého  
a dopomôže k právu chudobným.  
Len spravodliví  
oslavia Tvoje meno,  
úprimní ostanú  
pred Tvojou tvárou.*

## Tento prijíma hriešnikov a jedáva s nimi

(Lk 15,1-3.11-32)

„Tento prijíma hriešnikov a jedáva s nimi..“ ... Vstúpil teda do seba a povedal si... vstanem, pôjdem k svojmu otcovi a poviem mu „Otcé, zhrešil som..“ .. „Tento tvoj brat bol mŕtvý a ožil, bol stratený, a našiel sa..“

Hriešnici počúvali, farizeji špehovali. Ježiš tu bol pre všetkých, čo sú ochotní aspoň počúvať. Podobenstvo povedal jedným i druhým. Aj starší, aj mladší brat sú otcovi synovia a voči každému z nich prejavuje otcovskú nehu a túži po ich šťastí. Ježiš priniesol spásu a život tým, ktorým chýba, hriešnikom. Robil všetko preto, aby sa im čím viac priblížil. Prichádzal medzi nich, prejavoval záujem i porozumenie. Ale jeho cieľom bolo, aby hriech zanechali, aby sa uzdravili, aby ožili. Podobenstvo, ktorým Ježiš reagoval na kritiku domnelých spravodlivých to vyjadruje ešte jasnejšie. Otec necháva syna odísť z domu, on však neprestáva byť ocom... Proces návratu sa začína pohybom v myslení, uvažovaním čo všetko som premrhal, aké hodnoty zanechal, aká mizerná náhrada mi z toho zostala... Nasleduje ľútosť, pohyb v srdci. A potom vykročenie, zanechanie, pohyb na ceste návratu. Až potom prichádza stretnutie, odpustenie, radosť... Najkrajšie podobenstvo ukazuje za dojímavým dejom postup každého opravdivého obrátenia a pokánia. Bolo by omylom myslieť si, že som nejakou výnimkou. Otec i Syn stále čakajú... Čo spravím?

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

**Posledná možnosť prihlásiť sa na Svetové dni mládeže** v Krakove je do 31. mája 2016, kedy sa uzatvára registrácia. Povzbudzujeme mladých k účasti na tomto výnimočnom podujatí, ktoré sa koná tak blízko Slovenska. Bližšie informácie a registrácia na stránke: [www.mladezba.sk](http://www.mladezba.sk). Pre zaujímavosť pripájame aj link na najnovšie oficiálne pozývacie video: [https://youtu.be/3cOU3\\_N7j6A](https://youtu.be/3cOU3_N7j6A).

**Otec biskup Mons. Jozef Haľko** bude mať v pondelok 30. mája 2016 záverečnú, tretiu májovú mariánsku katechézu. Po svätej omši o 18.00 hod. vo farskom kostole na Kalvárii prednesie v Lurdskej jaskyni zamyslenie na tému „Mária, žena plná lásky“ v spojení s modlitbou posvätného ruženca.

**Zmena času nedeľnej sv. omše:** Od 1. júna sa mení čas druhej nedeľnej sv. omše. Prvú júnovú nedeľu 5. júna už bude druhá sv. omša o 11:00 hod.

Verím, že pochopíte túto zmenu, aby som sa pokojnejšie stíhal presunúť zo Štefanovej.

**Ďakujem** za Vašu štedrosť pri farskej ofere.

## Funguje to spoľahlivo

Ale keď bude tvoj nepriateľ hladný, nakŕm ho, keď je smädný, daj mu piť, lebo tým, že to urobíš, žeravé uhlie mu nahrnieš na hlavu. Nedaj sa premôcť zlu, ale dobrom premáhaj zlo (porov. Rim 12, 20-21).

Zatiaľ som nemala príležitosť vyskúšať si túto radu svätého Pavla v bitke na bojisku. Zatiaľ som sa nestrela so žiadnym veľkým hladným ani dehydrovaným nepriateľom tvárou v tvár, alebo som ho nerozpoznala. V mnohých iných nepríjemných situáciách som sa však presvedčila, že to funguje. Ale len za predpokladu dodržania základnej podmienky: mojím cieľom musí byť dobro človeka, nie jeho zahanbenie.

**Pane,**

ty dobre vieš, aké je niekedy ťažké vyjsť s pacientom, ktorý sa doteraz nezmieryl so svojou chorobou, je naštvaný na celý svet, vyčíta lekárom neschopnosť a Bohu nespravodlivosť, uráža, zraňuje, pomstí sa na nevinných. Nie je ich nepriateľom, len sa tak správa. V skutočnosti túži po láske. Prosím, daj všetkým, ktorí sa starajú o chorých, veľkú dávku trezlivosti a lásky - skutočnej lásky, lásky bez pretvárania, lásky, ktorá všetko vydrží a nikdy nezúfa.

Marie Svatošová „Tykadlom viery“

### Sväté omše v 9. Týždni Cezročného obdobia - (C)

**30.V. pondelok** *spovedanie 17:00 - 18:00*

**18:00** Za † Annu Nitschneiderovú

**31.V. utorok** *spovedanie 17:00 - 18:00*

**18:00** Za živých a zosnulých z rodiny Ritterovej, Kocingerovej a Čambalovej

**1.VI. streda**

**18:00 Svätá omša v Štefanovej**

**2.VI. štvrtok** *Svätá omša zo Slávnosti*  
*spovedanie 16:00 - 18:00*

**18:00** Za † Ivanu Božíkovú

**3.VI. piatok** *Najsv.Srdce Ježišovo-Slávnosť - Prvý Piatok*

*spovedanie od 15:30 – 16:30 a po sv.omši*

**18:15** Za † z rodiny Stranovskej

Lektori: Blahová, Setnická

**4.VI. sobota**

**08:00** Za † Vojtecha, Veroniku a dcéru

Upratovanie kostola: 176 - 202

**5.VI. Desiata nedeľa Cezročného obdobia - C**

**08:00** Za † Jarmilu Stojkovičovou (10. výročie)

Lektori: Vráblová M., Macáková E.

**11:00** Za farníkov

Lektori: Pešková E., Radakovičová J.

**14:00** Posvätný ruženec, litánie a výmena ružencových tajomstiev

### Liturgický kalendár

30.VI. pondelok Sv.Ferdinand, kráľ, Sv.Jana z Arcu, panna

31.VI. utorok Sv.Petronela, panna a mučenica

**1.VI. streda Sv. Justín, mučeník - Esp**

**2.VI. štvrtok Sv.Marcelín a Peter, mučeníci - Esp**

**3.VI. piatok Najsvätejšie Srdce Ježišovo – Slávnosť-Prvý Piatok**

**4.VI. sobota Nepoškvrnené Srdce Panny Márie - Sp**

## **Prorokyňa Anna**

„Žila vtedy aj prorokyňa Anna, Fanuelova dcéra, z Aserovho kmeňa. Bola už vo vysokom veku. Od svojho panenstva žila so svojim mužom sedem rokov, potom ako vdova do osemdesiateho štvrtého roku. Z chrámu neodchádzala, vo dne v noci slúžila Bohu pôstom a modlitbami“ (Lk 2, 36 - 37).

I. Duša moja, rozjímaj o tejto svätej žene, ktorá dlhé roky prežila v chráme a ktorá si zaslúžila, aby ju evanjelista spomenul. Takisto aj jej Duch Svätý zjavil, že sa narodilo Božie dieťa.

Všimni si, že Boh udeľuje milosť Ducha Svätého iba tým, ktorí sa na to horlivo pripravujú čnostným životom. V jeruzalemskom chráme bolo veľa kňazov a iných ľudí, ktorí slúžili Pánovi, ale Boh zjavil toto veľké tajomstvo iba dvom z nich: Simeonovi a Anne.

A teraz uvažuj o sebe: Ako žiješ od chvíle, keď ťa Pán povolal? Nadobudla si za ten čas čnosť pokory a poslušnosti, akú mala táto svätá žena? Venuješ sa modlitbe a vnútornej sústredenosti, ktoré ťa urobia schopnou prijať Pánove milosti a dary Ducha Svätého?

Veľa času si stratila a premárnila zbytočnými malichernosťami a svojvoľným správaním! Preto zostávaš prázdna a chladná a nemáš v sebe čnosti ani Božiu lásku.

Konaj teda úprimné pokánie a rozhodni sa pre zmenu.

II. Duša moja, rozjímaj o slovách evanjelistu o svätej Anne. Táto žena prežila v chráme osemdesiat rokov, vo dne aj v noci slúžila Bohu pôstom a modlitbami a s vrúcnuou láskou sa modlila za príchod slúbeného Mesiaša.

Nauč sa od nej, ako sa získavajú Božie milosti, po ktorých túžiš. Všimni si, že dokonalosť sa dosahuje prostredníctvom umŕtšovania zmyslov, vytrvalým praktizovaním modlitby a vnútornej sústredenosti, skrze túžobné a ustavičné vzývanie Ducha Svätého a zrieknutie sa všetkých zbytočných myšlienok a predstáv. Kedysi si svoje myšlienky a predstavy považovala za dôležité a strácala si pre ne veľa času, hoci ony ťa iba vytrhávali z vnútornej sústredenosti, rozptyľovali ťa pri modlitbe i pri svätej omši a nepriniesli ti nijaký ošoh. Často venuješ pozornosť zbytočným škrupuliam alebo vymysleným predstavám. Takto zbytočne strácaš mesiace, ba aj roky svojho života a zostávaš duchovne chudobná. Myslíš si, že lásku k Bohu dosiahneš filozofovaním o podobných malichernostiach? Takto iba klameš samu seba a pod rúškom falošných myšlienok uskutočňuješ svoju vôľu a svoje zámery. Zanedbávaš poslušnosť a dopúšťaš sa mnohých chýb, pretože nechceš robiť to, čo ti odporúča tvoj duchovný vodca. Veríš sebe, a nie Bohu, ktorý sa ti prihovára skrze neho, a preto zostávaš vnútorne prázdna.

Olutuj tento stratený čas a začni odznova opravdivo milovať Boha. Vo dne i v noci premýšľaj o svojom najvyššom dobre a túž po tom, ktorý ti môže darovať Božie poklady.

**... a odpusť nám naše viny ako i my odpúšťame svojim vinnikom a neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás Zlého.**

*modlitba úprimnosti, modlitba pokánia a odvahy*

Od počiatku ľudských dejín sa k človeku drží vina, vyrovnáva sa s touto vinou. Všetky kultúry hľadajú k nej kľúč - ako ju otvoriť, ako jej porozumieť? Kde sa vzala? Prečo je tu? Čo s ňou? Čo pre ňu, za ňu urobiť? Ako sa z nej a čím vykúpiť?

My v našej kultúre sa spätným pohľadom možno mnohokrát ocitneme až v biblickom raji. Obraz hada, Evy a Adama ponúka odpovede, ale vyvoláva i nové otázky.

Nie je dobré, nepatrí sa prenášať vinu na hada, Evu, Adama, Kaina, Judáša, na iných... Bože odpusť im. Dost' už bolo výhovoriek, dost' už bolo obetných baránkov. Z viny sa treba ustavične pokúšať dostať na slobodu, oslobodiť sa, vyvinieť sa, odstrániť ju, prosiť o odpustenie. Ale nielen prosiť o odpustenie, treba robiť pokánie.

Odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinnikom.

Aj my však máme odpúšťať. V pokání a odpúšťaní sa rodíme do nových ľudí. V pokání a odpúšťaní k nám prichádza čistá radosť.

Ján Sucháň „Otče náš“

## **Chcem, aby si žil!**

Spomínam si na svedectvo jedného človeka, ktorý mi hovoril: „Doma mi nikdy nikto neblahoželal k narodeninám, vždy mi len nadávali, že nespĺňam ich predstavy. Cítil som, že som im na ťarchu. Až keď som mal tridsaťpäť rokov, niekto mi prvýkrát k narodeninám povedal: „Som rád, že si.“ Toho človeka to hlboko zasiahlo: „Som rád, že si.“

Toto potrebuje človek stále počuť od detstva až do staroby. Pán Boh nám to hovorí celým svojim bytím. „Je dobre, že si, že si taký, aký si.“ Lenže my ho vždy nepočujeme. On nerieši naše vrásky, naše šediny, naše nadbytočné kilá, naše zlovyky. On nás miluje takých, akí sme. Ak potrebujeme niečo zmeniť, chce nám pomôcť to zmeniť, ale jeho láska nie je podmienená našou dokonalosťou.

On jediný je schopný uzdraviť hlboké zranenia, ktoré plynú z toho, že si niekto náš život neprial. „Vtedy som prešiel popri tebe, videl som ťa váľať sa vo vlastnej krvi i riekol som ti, zakrvavenej: Ostaň žiť!“ (Ez 16, 6). Jeho mocné slovo povolania k životu znie nad nami od večnosti: Chcem, aby si žil! Chcem, aby si žila! Lebo keby Boh nechcel, nebolo by nič z toho, čo je.

Vojtěch Kodet O.Carm. ThD. „Hľadám tvoju tvár“

*„Zachytiť fotoaparátom je dobre, srdcom ešte lepšie“*

*„Duchu Boží, príd! Si oheň: rozpál' chladné srdcia! Si vánok: rozožen' mraky pod svietiaticim slnkom! Si rosa: presiakni každú bunku nášho bytia!“*

Mons.Jozef Haľko, biskup

---

## Na minútku

---

### Srdcervúci bôľ z „človeka smetiskového“



V jeden sychravý jesenný deň som sa vybral za pracovnými povinnosťami do zákutí Veľkej Fatry. Chodníčkom, ktorým som vtedy meral cestu do výskumnej lokality, chodievam často.

Keďže sa na svoje pracovné púte vyberám takmer vždy o polnoci, svetím si na cestu baterkou, aby som sa niekde na konári neprevrhol alebo aby som nenarazil do nejakého stromčeka. V onú noc ma z tmavým mrakom vytrvalo osieval drobný dážďik, drobné kvapôčky pozavesované na listoch stromov a trávy svetielkovali v lúčoch svetla ako dajaké drahokamy. Striebristé perly z dažďových kvapiek sa najkrajšie vynímali na pavučinových dekoráciách, ktoré boli vtedy upletené v nespočetných množstvách. A tak som si vtedy pripadal, akoby som sa ocitol v rozprávkovom pavučinovom kráľovstve. Moje nevšedné potešenie z romantických obrázkov, ktoré vykúzlili drobnučké kvapky dažďa v interiéri lesa, však čoskoro začali narúšať zrakové vnemy odpadkov lemujúcich turistický chodník, na ktorý som sa musel na chvíľu napojiť. Zatiaľ čo v lese v odblesku svetelného lúča z baterky ma obklopovala priam nadprirodzená krása, na horskej lúke ma začali strašiť svetielkujúce umelé fľaše, mikroténové vrecká a pozlátky. Pripadal som si, že nie som vôbec, ale vôbec v nedotknutej prírode Národného parku Veľká Fatra, lež v epicentre nejakého smetiska za dedinou či mestom. Nevieť pochopiť, ako sa môže z človeka múdreho - Homo sapiens - stať v lone panenskej prírody „človek smetiskový“, ktorému nerobí nijaký problém odhodiť po vypití nápoja jeho obal do trávy alebo do stromčekov. V akom stave nájdú naši potomkovia o niekoľko rokov prírodné zátišia, ktoré boli ešte za našich mladých čias priam panenské? Ako môžeme u našej mladej generácie formovať ekologické povedomie v pozitívnom smere v znečistenom prostredí?

Aj tie najcenejšie a najvýznamnejšie stanovišťa sú zohyzené odpadkami. Z takéhoto správania človeka, ktorý nemá právo honosiť sa názvom človek múdry, mám nesmierny srdcervúci bôľ. Od každého jedného z nás závisí, aký postoj zaujmeme k životnému prostrediu. Ak nám nie je ľahostajný osud prírody, a teda aj ľudstva, potom sa naše správanie voči prírode a jej obyvateľom na úsvite tretieho milénia musí zmeniť v pozitívnom smere.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

## Zamyslenia

### Toho človeka potrebujeme

Dnes sa veľa hovorí o blížiacom sa novom svete. Ako rýchlo sa menia veci a skutočnosti okolo nás, zakusujeme na vlastnej koži a dozvedáme sa to aj dennodenne z informácií v médiách. Prítom vzniká, samozrejme, aj otázka

týkajúca sa nového človeka, ktorý sa vie zmocniť tohto rastúceho množstva nových informácií a požiadaviek; človeka, ktorý aj uprostred tohto chaosu obstojí a bude vedieť obohatiť aj iných.

Jedni hovoria: „To musí byť celkom vecný, priam ľadovo-studený typ. Človek reagujúci ako automat vo svete strojov, ktorý veľa nedá na city.“ Mnohým zas chýba takýto typ nového človeka, keď sa takmer na každom kroku stretávame so skutočnosťou, že človek už dávno prestal byť človekom a stal sa doslova vlkom. Ďalší by si predstavovali ideál, ktorý to má v poriadku .v hlave aj v srdci“. Niektorí by chceli dokonca vyrobiť takého nového človeka biologickými zásahmi. A zase iní hovoria: „Nie tak! Ale treba dlhý proces premeny výchovou.“

A tak sa všetci pýtame na kvalitu a typ tohto nového človeka, napríklad aj v súvislosti s voľbami. Veď ani kresťania nemôžu hrať pštroziu politiku. Aj oni sú zodpovední za to, ako vyzerá svet okolo nás. Aký typ človeka je pre nás ideálom?

Môžem tu dať jednoznačnú odpoveď, a tak pomôcť sebe aj iným. Na pomoc nám prichádza Sväté písmo, kde sa hovorí o zodpovednosti, pričom nájdeme obraz pastiera. Ide o povolanie, ktoré nám už nič nehovorí. Ale to, čo ten obraz znázorňuje, sa nedá nepočuť v Ježišovej vete: „Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier dá aj svoj život za ovce!“ Môže sa lepšie potvrdiť, čo je zodpovednosť? Iste sa pritom objaví nárok, ktorý si vyžaduje obeť. Zodpovednosť sa musí merať tým, za čo je človek ochotný ju vymeniť. Dobrý pastier, teda zodpovedný človek dá za zverených všetko: pohodlie, bezpečnosť, voľný čas..., ba aj svoj život. To je to veľké Kristovo nóvum. Nie to druhé, čo dost dobre poznáme: nechať pracovať, trpieť, znášať nepríjemnosti, ba aj zomierať druhých za seba. Také typy človeka, ba celé ľudstvo na svojej dejinnej ceste už pozná. A predsa sa nepoučilo.

Tu však nejde len o iných, ktorým pri voľbách dáme hlas. Ide aj o nás. Ako sme my na tom? My učiteľia, riaditelia, otcovia, matky, majstri, kňazi, politici, ľudia za pultom, továrenskou linkou...? Zodpovedajú naše reči, myslenie, konanie podstate, slovu a ideálu Ježiša? Lebo zodpovednosť máme všetci. Každý má okolo seba ľudí, ktorí ho potrebujú, ktorých potrebuje on. A každý z nás, priznajme si, nesieme zodpovednosť aj za iných. Aj to je naše životné poslanie. Aká je naša odpoveď? Utečieme pred zodpovednosťou? Ale či nebude budúcnosť sveta závisieť aj od tých, čo zostanú?

Aj keď nechcem idealizovať, v tomto chaotickom svete sú medzi nami aj tí, ktorí bez veľkých slov chápu túto cestu ako formu služby a majú pred očami vzor Dobrého pastiera. A stále sa od neho učia. To môže niekedy znamenať povinnosť: zobrať na seba určitú formu služby, či v nej zotrvať napriek všetkému; k tomu patrí spoľahlivosť, pozornosť, starostlivosť, široký pohľad, bdelé srdce. A možno sme k tomu ešte pridať nejaké charakteristiky, ktorými by sa mali vyznačovať dnešní zodpovední ľudia, ale aj my sami, nech sme na akomkoľvek poste - významnom či menej významnom. U Ježiša sa možno učiť, čo to znamená: byť tu pre druhých, až po posledné: chrániť zverený život.

Keď sa teda dnes pýtame na kvalitu človeka, ktorý sa má „zmocniť“ zajtrajška, potom si treba uvedomiť, že nový človek leží tak trochu aj v našich rukách, bez toho, žeby sme ho vytvorili pomocou počítača alebo biologickými experimentmi.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

[www.fara.sk/vistuk/](http://www.fara.sk/vistuk/)

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice  
vo Vištuku